

40. Her şey eski halinde gidiyormuş gibi görünüyor... Jesus açıklıyor...

7 Nisan 2015 – Jesus'un Clare kardeşe mesajı

Ah Rab, biraz daha zamanımızın olmasını ne kadar da isterdim. O kadar çok insan ruhu yitik, o kadar şaşkın! Onları etkilemek isterdim, bizim onları daha da çok etkilememizi isterdim.

"Biliyorum."

Daha çok zamanımız olmasını isterdim.

"Biliyorum, ama zamanımız yok."

Bildiğin gibi her şey normal görünüyor...

"Almak ve satmak, evlenmek ve evlendirmek?"

Evet, dünya hep böyle devam edecekmiş gibi, sağlam görünüyor.

"Biliyorum. Ama o öyle değil. O yanıltıcı, birçok şey kulislerin arkasında oluyor, insanlar şimdiki hayat standartlarını tutabildikleri sürece, çok az insan buna ilgi duyuyor."

İnsanlar reaksiyon gösteriyorlar.

"Onlar korkuyorlar."

Şimdi en azından reaksiyon gösteriyorlar. Daha fazla zamanımız olamaz mıydı?

"Eğer benim bildiğimi bilseydin, bu soruyu sormazdın."

Şimdi her gün onunla savaşıyorum. Dünya o kadar sağlam, o kadar normal görünüyor ki, İncil'in Vahiy bölümü ve sen olmasaydın, bunun hep böyle devam edeceğini düşünürdüm.

"Benim senin hayatında olmama sevinmiyor musun?"

Aman Tanrım, hayat sensiz yaşam değil, tamamen kâbus olurdu, Jesus.

"Kendini nasıl hissettiğin biliyorum. İyi ve kötü yanlarını hesap ettiğim için nasıl hissettiğini biliyorum ve ben de tam aynı hissediyorum. Ama biz gerçekten neler olup bittiğini biliyoruz, sen onu bilmiyorsun. O şimdiki durum konusunda. Elma arabamı altüst etme, bırak onları pazara götürüp satayım ve sonra eve gelip alışverişe gideyim. Bırak kendi hayatımı yaşayayım. İnsanların çoğu bu çerçeve içinde hareket ederler. Bu arada diğerleri ise gizlice saldırı planlıyorlar. Onlar planlarını bekletiyorlar, çünkü insan kitleleri arabalarını elmayla doldurduklarını biliyorlar ve bu süreç devam ettiği sürece mutlu olacaklar."

"Din ve konuşma özgürlüğüne, adalete ve güvenliğe değer veren insanlar tetikteler ve şaşkınlık içindeler, gelişini berraklıkla gördükleri olaylardan kaçmak için plan yapıyorlar. Diğerleri ise göğe doğru bakıp onları kurtarmak için beni bekliyorlar."

"Clare, o tam gözlerinin önünde gerçekleşiyor, ama hayat senin önünde kat kat yaşanıyor. Bir tabaka için o elma arabasıdır, öbür tabaka için hâkimiyet, diğer tabaka için özgürlük ve diğer bir başka tabaka için o cennettir, ama bütün tabakalar senin önünde. Her gün hangi tabakada yaşayacağını seçmelisin. Hangi tabaka senin gerçeğin, kim senin hizmet edeceğin Ustan? Bir tabaka patlayıp öbür tabakayı haklarından mahrum bırakıncaya ve dünya altüst olup içi dışına çevrilinceye dek, insanlar geriye bakarak: 'Bu nasıl olabilirdi?' diyecekler."

"Siz, ihtiyacınız olan her şeyi size veriyor gibi görünen izole edilmiş bir tabakada yaşamayı seçtiğiniz için o gerçekleşti. Siz, bu tabakada başarılı olmakla meşgul olduğunuz için o tabakanın ötesine bakmadınız. Sonra günün birinde... Eğer ayakta olan mutlulardan biriysen, şimdi her şey sona erdi ve seni şaşkınlık içinde bıraktı."

“O yıkıldığı zaman, ülkenin verimliğinden hiçbir şey hatırdta kalmayacak. Sadece yitirilmiş olanın acı hatıraları kalacak. Sonra enkaz ve harabelerin arasından onlar beni arayacaklar. Onların dünyayla olan aşk macerası onları çıplak ve parasız pulsuz geride bıraktığını fark edecekler. Ve onlar beni buldukları zaman, onları kucaklayıp yaralarına yağ süreceğim ve onları kutsallığa doğru yükselteceğim.”

“Sana söylemek istediğim, dünyada bırakılanlar için yas tutmamamı istiyorum. Hayır, onlar izolasyon tabakasında yaşamayı öyle seçtikleri için ve kendi elleri tarafından her şey hazırlandığı ve başarı onların hayatlarının odak noktasını teşkil ettiği için o onların yazgısıdır. Evet, onlar bunu ve olduğu gibi dünyayı seçtiler, o da onları önümde kör ve çıplak bıraktı. Ve bu olayların gerçekleşmesine ruhlarının kurtuluşu için izin verdim, çünkü bu olmazsa, cehennem dolar. Onların hepsi kötü insan değiller, sadece Tanrısız, Tanrı'ya ihtiyacı olmayan insanlar. Onların dünyasının yıkılması benim affımdır. Böyle bir felakete izin veren onlara olan sevgimdir. Sadece çıplaklık, teselliye ve hakikate acıkması olmak onları bana getirecek.”

“Görüyor musun, bir insan evini kumun üstüne inşa ettiği zaman, yağmur gelip seller her şeyi alıp götürdüğünde, şimdi o zaman insan bir kayanın üstüne evi inşa etmenin önemini anlayacak ve ben orada olacağım ve ona öğreteceğim. Yani gördüğün gibi, askıda ve vazgeçilmez olan sadece çocuklarımı bana geri getirmek için ruhta ve hakikatte tedbirimdir.”

“Evet, o ağır, acımasız, evet o haksızlık gibi görünüyor. Ama o üçüncü dünya milletlerinin çok fakirlerini sömürmekle meşgulken, ergenlik çağındaki oğluna bir otomobil almak veya lüks bir ev yapmak için onların hiçbiri insanın dikkatini çekmiyor. Bu düşünce tarzına göre önemli olan her şey sonuçta kârdır. Ve onlar kârın gerçeğini sonuçta diğer milletlerden görecekler ki, o milletler sizin yaşam stilinizi kendilerine örnek olarak almışlardı ve sizin işler tıklarında giderken, fakat onlar ümitsiz ve alt seviyede olan bir kültür ve ekonominin tutsağıydılar.”

“Bu insanların nasıl sömürüldüğünü görmediğin çok, çok üzücü, Clare. Ekiciler için tohum yaratmadım mı, ama şimdi açgözlü ve kötü insanlar yoksulların onların tohumunu satın almalarına zorlamanın yollarını arıyorlar? Ne kadar kötülüğe kadar izin vereyim? Yoksulların haykırıları her gün kulaklarıma kadar ulaşıyor. Ülkenizde tıbbi kurumlar hatta orta tabakanın yaşamını yönlendirirken ve kârı daha da çok kontrol etmek için daha yeni ve daha iyi yollar bulurlarken, onlar hatta tıbbi gerekliliklerin yokluğunun acısını çekiyorlar ve bunlar suçsuzların sırtından geçiniyorlar.”

“Ah, akılsızca sahtekârlık, neden Babam onun bir dakika bile böyle devam etmesine izin versin? Biz insanların kalbini diğer yöne çevirmeye çalıştık, ama dünyada öncelik ve lükse olan arzuları onların adaletsiz yaşam stillerine tamamen gözlerini kamaştırdı. Genelde bu şeylerden sana bahsetmem, ama her gün görmek zorunda olduğum, sahtekârlığın yüzlerinin ezici olduğunu ve adalet diye bağırışını anlamamı istiyorum. İşin daha kötüsü, bu kültürel yolun mimarları bunu görmüyorlar ve böyle davranmaya devam etmekle ve her kuruşu yoksullardan baskıyla almakla kendi hayatlarının temelini yıktıklarını görmüyorlar.”

“Evet, bu sadece bir fasettir, ama ayaklanmalar, nefret ve çaresizlik çoğalıyor. Müslümanların cihat karşısında coşmasının bir nedeni vardır, o ümitsizce yolsuz ve karmaşık bir dünyada onların mutluluk şansıdır. Bir neden için yaşamak sefilliğin acısına gölge eder ve ona şerefli ölmekten başka bir şey kalmazsa, insan onurunu tamir eder. Yani şeytan insanlara kendilerini kurtarmak için ve “cennette” bu dünyada adaletsizlikten dolayı asla satın alamadığı bütün şeylerle yaşamak için bir şans sundu. Onlar yoksullardan ganimet toplayan bankacılardan ve dünya yöneticilerinden nefret etmesinler mi – onların çoğu Yahudi midir? Buna ulaşmak için bir yol daha vardır, fahişeyi yık. Bu da onurlu bir iştir. Yani gördüğün gibi, bu problem çok karmaşıktır, ama ben yönetmek ve egemen olmak için geri geldiğim zaman, demir kılıç en küçüklerden çalanların ve onlara hakaret edenlerin sırtını kıracak.”

“Adalet ve şeref onu arayan herkes için mevcut olsun. Gerçek bir görevlendirme ve gerekli eğitimle herkes için dürüstlikle yaşama şansı hazır olacak ve fakat hiç kimse Tanrısız gelişmeyecek. Gerçek bir heves olmadan ve bana hizmet etmenin dürüst bir arzusu olmadan, hiç kimse başlangıçta Tanrısız yaşam almayacak. Vicdansızlar hariç, herkes Tanrı'da bir yaşamın gerekliliğini görecek.”

“Aşağıdan yukarıya doğru yeniden başlamalıyız, Clare. Başka bir sığınak yok. Ümidini kaybetme, düzlemek için geliyorum. Başaracağız, sana garanti ediyorum. Bu arada, senin bir parçan insanlara yardım etmek için zaman istediğini bilsem de, cennette tatile sevinmeye çalış.”

“Hepinizi sadece Tanrı'nın sahip olabileceği bir sevgiyle seviyorum, fedakârlık sevgisi, sadece bir insan ruhunu daha (cennete) almak için taksim edilmeyi özleyen bir sevgi. Sizi kutsuyorum ve yaşamınızı arıtmaya devam etmenizi ve benim için daha çok yer ayırmanızı rica ediyorum ve günün birinde... Acılarınız, dualarınız ve ağır işiniz ödüllendirecekler.”